

Με αγνώστο "διαβόητο"...

ANNA ΚΟΥΜΠΟΥΛΗ | ΑΘΗΝΑ ΣΠΑΝΟΥ

Επιμέλεια/ Διόρθωση: Σπαντιδάκη Εύα
Εικονογράφιση: Πατσέλλη Πηνελόπη Ραφαέλα
Tattoo Δέλφιν: Anna Blue
Σελιδοποίηση: Ζουρνατζή Ολυμπία

Εκδόσεις: Φιλολογικό σχολείο
Διεύθυνση/ Κεντρική Διάθεση: Σερρών 51,
Κορυδαλλός, 18120
Τηλ: +30 210 4945323
Email: info@filologikosxoleio.gr
Website/ e-shop: filologikosxoleio.gr
ISBN: 978-618-86530-8-5

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Κατά τον Ν. 2387/20 (όπως έχει τροποποιηθεί με τον Ν. 2121/93 και ισχύει σήμερα) και κατά τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με τον Ν. 100/1975), απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα διάσωσης και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιονδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή σε άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Copyright © 2023 by Psychologoi.gr™

Με άφωνα στο "διαβάστηκε"...

ANNA ΚΟΥΜΠΟΥΛΗ | ΑΘΗΝΑ ΣΠΑΝΟΥ

Φιλολογικό σχολείο

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1. ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΑ	6
2. “ΙΝ ΥΤΕΡΟ”	17
3. ΦΡΟΝΤΙΖΟΝΤΑΣ ΠΛΗΓΕΣ ΤΟΥ ΧΘΕΣ	20
4. ΤΑ ΑΠΟΜΕΙΝΑΡΙΑ ΜΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ	26
5. ΑΝΤΙΚΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΤΑΜΑΤΑ	31
6. ΧΩΡΙΣ ΠΑΝΟΠΛΙΑ	37
7. ΑΠΟ ΜΗΧΑΝΗΣ ΘΕΟΣ	41
8. ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΣΤΗΝ ΝΤΟΥΛΑΠΑ	46
9. ΣΥΡΑΝΟ ΝΤΕ ΜΠΕΡΖΕΡΑΚ	52
10. ΒΟΗΘΕΙΑ!	58
11. ΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΓΙΑ ΔΥΟ	67
12. ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΚΕΝΑ	74
13. Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ	83
14. ΕΙΜΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ	90
15. ΕΝΟΧΗ VS ΘΥΜΟΣ	95
16. ΟΛΑ ΚΑΙ ΤΙΠΟΤΑ ΜΑΖΙ	104
17. ΔΕΛΦΙΝ	111
ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΟΡΩΝ	118

1. ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΑ

Πλατεία Βικτωρίας, 15 Ιουλίου 2022

Γιώργος

Να ξέρεις ότι θα ήμουν πιο ήσυχος αν μου είχες δώσει κάποιες πληροφορίες για το σχέδιο...

Δήμητρα

Ψυχαναγκαστικέ μου φίλε, για χιλιοστή φορά, δεν το έχω δει. Εγώ απλά έστειλα την ιστορία στην Εύα, όπως κάθε άλλη φορά, και εκείνη την έκανε εικόνα. Εμένα δεν με έχει απογοητεύσει ποτέ. Έχε λίγη εμπιστοσύνη στο πρόσωπο ρε άνθρωπε. Θα το δεις τώρα που θα πάμε και θα το λατρέψεις.

Γιώργος

Πολλές οι αλλαγές Δήμητρα... πολλές! Κι αυτή είναι και μη αναστρέψιμη!

Δήμητρα

Σιγά μην σπάσεις Γιώργο μου. Είναι ωραίες οι αλλαγές! Σημαίνουν πως ζούμε, αναπνέουμε και προχωράμε! Προχώρα... δε σε πάμε για εκτέλεση, για το πρώτο σου τατού σε πάμε!

Ο Γιώργος και η Δήμητρα είναι δύο άνθρωποι που ήρθαν κοντά και ανακάλυψαν ο ένας τον άλλον εντελώς τυχαία. Σε μία συνθήκη που απαιτούσε υπερβάσεις και από τους δύο σε προσωπικό επίπεδο. Χρειάστηκε όμως ελάχιστη προσπάθεια τελικά για να έρθουν κοντά. Πριν ακόμα γνωριστούν είχαν έναν δεσμό που δεν μπορούσαν να τον φανταστούν. Ούτε εσείς όμως τον υποψιάζετε ακόμα. Είναι ωστόσο σημαντικό στοιχείο για τη συνέχεια της ιστορίας μας. Προς το παρόν ας τους

4. ΤΑ ΑΠΟΜΕΙΝΑΡΙΑ ΜΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

7. ΑΠΟ ΜΗΧΑΝΗΣ ΘΕΟΣ

ΜΕ ΑΦΗΝΑ ΣΤΟ ΔΙΑΒΑΣΤΗΚΕ

Εύα

Πώς είσαι Γιώργο; Αντέχεις; Συνεχίζω;

Γιώργος

Ναι, δεν πρόκειται να της δώσω πάτημα να σκεφτεί ξανά, όπως την πρώτη φορά, «τι βουτυρομπεμπές είναι αυτός!»

Εύα

Όταν πρωτογνωριστήκατε; Για πες...γιατί αλήθεια δεν έχει τύχει ποτέ να μου αναφέρει πώς συναντηθήκατε. Πάντως πες μου ότι δεν τον πήρες προσωπικά τον χαρακτηρισμό και ότι είχες καταλάβει, τι εστί Δήμητρα;

Γιώργος

Όχι, δεν κατάλαβες, πρόσφατα έμαθα τι είχε σκεφτεί όταν γνωριστήκαμε!

Η Δήμητρα γελάει και ψάχνει το κινητό της να βρει μια φωτογραφία...

Δήμητρα

Κοίτα ρε Εύα για να καταλάβεις...κοίτα!

Γιώργος

Μην τολμήσεις! Εκμεταλλεύεσαι το ότι δεν μπορώ να κουνηθώ!

Η πρώτη τους συνάντηση δεν ήταν στο πάρκο με την Αγάπη. Είχαν προηγηθεί καμιά δεκαριά συναντήσεις ακόμη, προ καραντίνας, στο καφέ της πλατείας

Βικτωρίας! Όσο η Δήμητρα έμενε στο δώμα, ο δρόμος της προς τα δικαστήρια περνούσε από την πλατεία και κάποιες φορές έπαιρνε τον ελληνικό της από ένα κοντινό καφέ. Η αλήθεια είναι ότι παρ' ότι ήταν πολύ βολικό αυτό το καφέ και κάλυπτε την ανάγκη μιας επαναλαμβανόμενης καθημερινότητας, που έχουμε όλοι, η Δήμητρα πάλευε μεταξύ της ανάγκης της να μην σπάσει την ρουτίνα της και της αντιπάθειας που ένιωθε για τον υπάλληλο που έφτιαχνε τους καφέδες.

Ο Μήτσος, όπως τον φώναζαν οι φίλοι και οι γνωστοί, ήταν από αυτούς που χρησιμοποιούν το χιούμορ πολλές φορές για να κρύψουν την αμηχανία τους. Δυστυχώς τα αστεία του δεν ήταν πάντα πετυχημένα. Η Δήμητρα από την άλλη, ήταν ο άνθρωπος που θα τη βόλευε να λείει καλημέρα με ένα νεύμα και αν δεν χρειαζόταν να πει καθόλου καλημέρα, ακόμα καλύτερα. Πάντα είχε θέμα με τους «κανόνες κοινωνικής ευγένειας» όπως έλεγε, και όποτε την έπαιρνε δεν τους ακολουθούσε στην προσωπική της ζωή. Στην προσωπική της, το τονίζω, γιατί στην επαγγελματική της ζωή ήταν κάτι άλλο ή για να ακριβολογούμε, παρίστανε κάτι άλλο. Ευγενής, μετρημένη, δυναμική, αλλά χωρίς ίχνος αγένειας και ατσαλάκωτη. Στόχος ήταν να την παίρνουν στα σοβαρά. Δεν ήθελε να της χαρίζονται, αλλά να το κερδίζει. Δεν ανεχόταν να την αγνοούν, άλλωστε ήταν αδύνατον να αγνοήσουν την προσωπικότητά της. Μεταξύ μας κι αν μην το έχει παραδεχτεί ποτέ, δεν την ένοιαζε ντε και καλά να τη σέβονται. Μπορούσαν και να τη φοβούνται. Το θέμα ήταν να μην την υποτιμούν. Και ο Μήτσος άθελά του με τα αστεία του, τα οποία πολλές

ΜΕ ΑΦΗΝΑ ΣΤΟ ΔΙΑΒΑΣΤΗΚΕ

φορές ξεπερνούσαν τα όρια με την σεξιστική τους υπόσταση, ακροβατούσε σε τεντωμένο σκοινί, όσον αφορά τη Δήμητρα και τις αντιδράσεις της. Κάθε φορά που εκείνη του έλεγε «ένα διπλό ελληνικό σκέτο» με σφιγμένα δόντια και βλέμμα που υποσχόταν βασανιστήρια, ο Μήτσος ένιωθε μία ακατανίκητη ανάγκη να τη «χαλαρώσει» με κάποιο αστείο. Και αυτό, όπως καταλαβαίνετε, δεν πήγαινε και πολύ καλά. Ήταν πιο διαχειρίσιμο για τη Δήμητρα, όταν τον άκουγε να λέει σε κάποιον άλλον που περιμένει τον καφέ του, ένα ανέκδοτο για ξανθές. Απλά, δυνάμωνε τη μουσική στα ακουστικά της. Και ήταν άλλο όταν έλεγε σε εκείνη «μανίτσα αχαμογέλαστη να βάλω λίγη ζάχαρη μπας και γλυκάνει το χειλάκι σου; Περιμένεις περίοδο και έχεις τόσα νεύρα;». Εκείνο το πρωί η Δήμητρα είχε παίξει στο μυαλό της όλη τη σκηνή από την ταινία «Μη αναστρέψιμος» και μαντέψτε ποιος κρατούσε τον πυροσβεστήρα και ποιος τις έτρωγε!

Στο ίδιο καφέ έκανε λίγο καιρό αργότερα κάποιες βάρδιες ο Γιώργος για να συμπληρώνει το εισόδημά του. Τη μέρα εκείνη μάλιστα, ο Μήτσος γλύτωσε το κεφάλι του από τον πυροσβεστήρα της Δήμητρας και το χρωστάει στον Γιώργη, ο οποίος ακούγοντας την επική ατάκα, χωρίς να το σκεφτεί, άφησε τον δίσκο με τα ποτήρια που κουβαλούσε να πέσει επίτηδες. Καιρό αργότερα είχε παραδεχτεί στη Δήμητρα, ότι ήταν ένας *αστραπιαίος αντιπερισπασμός*, που γεννήθηκε από την ανάγκη του να κάνει κάτι για να σταματήσει «το φονικό». Δεν υπήρχε τρόπος να *επανορθώσει*, δεν υπήρχε τίποτα να πει που θα έσωζε την κατάσταση. Γι’

10. ΒΟΗΘΕΙΑ!

ΜΕ ΑΦΗΝΑ ΣΤΟ ΔΙΑΒΑΣΤΗΚΕ

Εύα

Ρε Δήμητραααα... Αλήθεια τώρα; Τράβηξες φωτογραφία;

Δήμητρα

Φτηνά τη γλύτωσαν όλοι. Τράβηξα φωτογραφία, γιατί δεν είχα όπλο να τραβήξω!

Γιώργος

Σε αυτό το καφέ παρ' όλα αυτά μια άλλη μέρα, είχες τραβήξει «όπλο» απλά δεν ήταν για τον Μήτσο. Πώς τον έλεγαν αυτόν που τον είχες ψεκάσει με το σπρέι πιπεριού; Εκείνο το επικό ραντεβού από το Τίντερ; Χαπαχ32; Χαχαχαχα

Δήμητρα

Τι μου τον θύμησες τώρα τον χλιμίτζουρα, ρε Γιώργο; Ανάθεμά τον!

Εύα

Α καλά...Σε ακούω! Και με λεπτομέρειες κοπελιά! Θέλω ακόμα και την περιγραφή του ήχου που έκανε το σπρέι όταν εκτοξευόταν!

Dating apps! Οι απόψεις πολλές, εδώ όμως δεν είμαστε για να αναλύσουμε απόψεις. Η καταγραφή της πραγματικότητας φτάνει. Και αυτή είναι πως όλο και

.....
.....
.....
.....

Ευχαριστούμε τις:

Πηνελόπη Ραφαέλα Πατσέλλη | *Εικονογράφηση*

 behance.net/penelopeart

Εύα Σπαντιδάκη | *Επιμέλεια κειμένου*

 evaspad.es@gmail.com

Anna Blue | *Tattoo Δελφιν*

 [annablue](https://www.instagram.com/annablue)